

Reisverslag Mali van 6-14 december 2009 – door Conny

[Fotoalbum van het reisverslag](#)

16 december 2009 Ik ben weer in het land

Gisteren helemaal gaar aangekomen in Nederland. Wat is het koud zeg. Een overgang van ongeveer 40 graden.

Ik heb veel meegemaakt. We waren op stap met een gezellige groep. Na de eerste gesprekken op het vliegveld en in het vliegtuig waren we snel aan elkaar gewend.

In Kita zijn we zeer goed onthaald. Natuurlijk met een welkom van groot formaat, maar ook het hotel en het eten was zeer goed geregeld. Van het programma wat ons uitgereikt werd op de eerste dag kwam, zoals eigenlijk elke keer, weinig terecht. Dat wil zeggen dat alle activiteiten ongeveer wel gedaan zijn, maar niet op de momenten die in het programma stonden. Er is veel tijd geweest voor het werken aan het project. Hier waren Maya, Ruud en Marjolein heel blij mee, want er moest veel geregeld en besproken worden. Burgemeester Staatsen, wethouder Marijke Kleijweg en ik hebben gesprekken gevoerd met mensen die in de loop der jaren betrokken zijn geweest (en nog) bij projecten van de Jumelage. Bezoeken aan het smeden- en timmerliedenatelier, het Vrouwencentrum, de gehandicapten van Darsalam en de vrouwen van Konflabé geven een beter inzicht in de werkzaamheden van de Jumelage en de leefomgeving van de mensen. Daar is ook duidelijk geworden waar de meeste problemen liggen. Daar wordt duidelijk hoe de mensen echt leven. Voor allen een schrijnend en treffend gezicht.

Maar ook zeer treffend vonden we allemaal de gastvrijheid en de vriendelijkheid van de mensen. Er is geen geld, maar er is altijd een stoel voor je en een verhaal wordt met veel humor gebracht.

De avonden waren gevuld met dans en muziek. Elke avond kwamen mensen voor ons muziek maken tijdens het eten. De vrouw van de burgemeester en de vrouwen van Cherif hebben elke avond voor ons gekookt. We hebben een avond bij de President de Conseil de Cercle, Boly Keita, gegeten. De laatste avond stond in het teken van afscheidnemen. Speeches over en weer en natuurlijk cadeautjes uitwisselen. De delegatie van de gemeente hadden 2 paarden gekocht om weg te geven. Mooie beeldjes die Voorschoten symboliseren. Na een uitleg over het lied wat bij ons zeer bekend is over het feit dat afscheid nemen zelfs pijn dat als je een paard cadeau geeft, had het geven van dit cadeau nog meer waarde.

Op de terugreis gingen we een kort bezoekje brengen aan het erf van de ouders van Harouna. De tweede vrouw van zijn vader was woensdag overleden en vrijdag was de herdenkingsviering. Een condoleancebezoek op een erf is indrukwekkend.

Natuurlijk hebben we een bezoek aan Johan en Ramata en de school gebracht. Wat is de school mooi geworden zeg. Maandag heb ik nog een tweede bezoekje gebracht en kennismemaakt met de leerlingen die door de leden van de Jumelage en de Fortgensschool worden ondersteund. Een van hen is vorige week bevallen van een zoontje, Mamadou. Twee meisjes van 18 jaar die beiden voor loodgieter studeren.

Het hotel in Bamako was netjes. De ligging aan de Niger prachtig. Maar wat een drukke, stinkende stad is Bamako geworden. Vol met auto's zonder roetfilter, scooters die enorm veel herrie maken en mensen, overal mensen. Verkopers, bedelaars of kleine kinderen. Alles is op straat.

Een bezoek aan de ambassade waar blijkt dat de Jumelagekrant een graag gelezen blad is en waar de ontwikkeling van onze projecten met belangstelling wordt gevolgd was een goede afsluiting van ons bezoek aan Mali.

De foto's volgen snel, eerst even bijkomen.

13 december 2009 Indrukwekkend!

Dat is het eerste wat bij me opkomt als ik terugdenk aan de dagen in Kita. Op dit moment zitten we in Bamako aan de koffie aan de rand van het zwembad. Iedereen voorzien van een bijnaam, dus je begrijpt dat de verbroedering compleet is.

We kijken terug op goede, maar ook drukke dagen.

Veel bezoeken afgelegd, heel veel gewerkt en fantastische avonden met muziek en dans. Na mijn eerste mail, waarin ik schreef dat we naar een voetbalwedstrijd zouden gaan, hebben we veel meegemaakt. Allereerst de wedstrijd die niet doorging omdat de tegenpartij niet kwam opdagen. Maar dat leverde de burgemeester, Marijke en mij een bezoek aan Kita Kourou op. Eindelijk de berg op! Wat een prachtig landschap en het uitzicht is magnifiek. De anderen waren op dat moment hard aan het werk op het gemeentehuis. Allereerst voorstellen, daarna de afspraken van het vorige werkbezoek evalueren en bespreken.

's Avonds werd ons een feest aangeboden, met muziek en dans. Heerlijk in de donkere nacht met een maaltijd en ondertussen kijkend naar alle mensen.

Woensdag hebben we een bezoek gebracht aan projecten van de Jumelage. De "technici", zoals de leden van het project genoemd worden, zijn inmiddels weer aan het werk op het gemeentehuis en de andere drie zijn op pad. Smeden en timmerliedenatelier en het vrouwenatelier vertellen over de activiteiten tot nu toe en laten ons alles zien. Ook vertellen zij hoe blij zij zijn met de ondersteuning vanuit Voorschoten. We hebben een gesprek met de vrouwen over een drietal caisses waarbij zij vragen of we mee willen kijken naar de mogelijkheden en welke voor hen het beste is. We nemen de materialen mee om in Voorschoten te bestuderen. Natuurlijk kopen we wat spullen bij de winkel van het Vrouwen centrum. Marijke koopt een mooie pange, die door een kleermaker direct tot een complet wordt verwerkt. Ook voor Maya en de burgemeester kopen we een mooie lap. Donderdag kunnen we de kleding die hiervan gemaakt wordt ophalen.

Lunch gebruiken we bij het hotel en na een rustpauze gaan we naar het gemeentehuis om een stukje van de vergadering mee te maken. Leuk om te zien hoe enthousiast de mensen uit Kita en Voorschoten met elkaar aan het werk zijn. Aan het einde van hun werkdag gaan we met elkaar de markt over en kijken onze ogen uit.

Donderdag gaan de mensen van de gemeente weer aan het werk en hebben de burgemeester, Marijke en ik een gesprek over een cadeau wat de gemeente vanavond aan wil bieden aan de Coördination. Vanuit de gemeente Voorschoten wordt een bedrag van €2000,00 geschonken aan ons. Maar de besteding hiervan moeten we met elkaar uitwerken. Na een goed overleg hebben we de fabricage van nieuwe rolstoelen (gemaakt door het smedenatelier), een schoolfonds voor kinderen die om financiële redenen niet naar school kunnen en een betere voorziening van de waterput bij de dames van Konflabe bedacht. Daarnaast nog een bijdrage aan een zonnepaneel via de stichting Voorschoten CO 2 wijzer.

Dit voorstel bespreekt Marjolein 's middags met Cherif, op ons verzoek.

Die ochtend brengen we ook een bezoek aan de tuin van Konflabe. Ik ben niet echt tevreden met wat ik daar zie. Normaal liggen de tuinen er iets netter bij.

De middag brengen we door in het centrum van Kita. We drinken wat in een cafeetje, wandelen over de markt en kopen wat kleding en kettingen. Ook gaan we kijken naar een nieuwbouwproject net buiten het dorp in de richting van het smeden- en timmerliedenatelier. Er gaat een soort wegrestaurant gebouwd worden. Goed voor de werkgelegenheid.

's Avonds gaan we allemaal in onze Malinese outfit naar het afscheidsdiner. Allerlei toespraken en cadeaus en natuurlijk weer muziek en dans.

Wordt vervolgd.

8 december 2 dagen in Kita!

2 dagen zijn we in Kita, wat een indrukken. Allereerst het vertrek met mensen die je helemaal niet kent.

Dat went echter al snel. Een gesprekje in het vliegtuig maakt dat je elkaar snel beter leert kennen.

Een bakje koffie met elkaar in Parijs doet ook wonderen.

Bij het instappen komen we Ron tegen, de man van Assetou. Hij gaat ook naar Bamako.

De aankomst op Bamako geeft de gebruikelijke onrust, zoeken naar de bagage. Geuren en kleuren uit de broeierige massa mensen laten een onvergetelijke indruk achter. Kijken naar alle mensen en wachten voor de douane. Bij de uitgang staat Harouna te wachten. Hij brengt ons naar het hotel. Ook daar komen we Ron tegen, hij logeert hier ook. De volgende morgen zien we pas goed hoe het uitzicht is. Pal aan de Niger, een pracht gezicht. Maar in mijn

achterhoofd nog wel de beelden van de zandafgravingen waar ik met de vader van Assetou ben geweest.

Ontbijt op de Niger, een veranda van het hotel staat in de rivier. Na het afrekenen gaan we op weg naar Kita. De weg is goed tegenwoordig en we rijden in een rustig tempo richting Kita. Bij de gemeentegrens worden we opgewacht. Ik denk nog aan de gebruikelijke controle, maar nee: we worden opgewacht door alle hotemetoten uit het dorp. Met een soort ere-escorte gaan we naar het centrum van het dorp. Daar staan heel veel mensen ons op te wachten voor een welkom om nooit te vergeten. Jagers laten hun geweren knallen, de dames van Konfoulabé zingen en er is veel muziek. Overweldigend!

Na een welkom door de burgemeester en de Conseil wordt muziek gemaakt en mag meneer Staatsen een woord spreken. Marjolein vertaalt. De burgemeester van Kita overhandigt onze burgemeester symbolisch de sleutel van Kita. Na alle festiviteiten gaan we naar het hotel en kunnen we eten en wat rusten. Na het eten zullen ze ons het programma voor de komende dagen overhandigen. Het wordt wel uitgedeeld, maar nog niet besproken. Dat kan ook wel wachten tot na het eten bij Cherif, waar we uitgenodigd zijn voor het diner. Ook daar wordt met geen woord over het programma gerept. Een kleine wijziging zou mogelijk zijn, maar dat horen we op tijd, zeggen ze. Na het eten richting Hotel waar een muziekgroep ons vermaakt met traditionele muziek. We wagen, onder aanvoering van Korian ook een dansje. Daarna is het bedtijd.

Dinsdag staan we bijtijds op. Rond 9 uur zullen we afgehaald worden. Na het ontbijt gaan we op weg naar het bezoek aan de courtoisie, denken we. Maar de plannen zijn gewijzigd; we gaan op weg naar een rivier in de richting van Senegal en brengen een bezoek aan de nieuwe brug. Daarna gaan we de brousse in en bezoeken de landerijen van de Conseil. Daar wordt de Meille geogst en kunnen wij kijken hoe dat in zijn werk gaat. De beloning voor een dag werken bedraagt een koe, die voor de mannen geslacht is en waarvan direct flink gegeten wordt. Daarna brengen we een bezoek aan een gezondheidscentrum, voorzien van een zonnepaneel van Voorschoten CO 2 wijzer. De maternité, de verloskamers, werken goed met de stroom die door de panelen wordt opgewekt en opgeslagen. Voldoende voor 6 uur stroom, vertelt de wijkverpleegkundige. Na dit bezoek en weer veel foto's gaan we naar de bedevaartsplaats en de kerk. Dan is het tijd om te eten en daarna kunnen de mensen van de gemeente aan het werk. Dat vinden wij intussen ook wel tijd worden. Marjolein heeft de mensen in Kita verteld dat we niet alleen voor ons plezier hier gekomen zijn. Er moet zeker gewerkt worden. Dat gebeurt op dit moment, de burgemeester en de wethouder en ik mochten iets voor ons zelf gaan doen. Dus tijd voor een verslag. Straks moeten we, op uitnodiging van de jeugd van Kita, naar een belangrijke voetbalwedstrijd komen kijken. Vanavond weer een folkloristische avond. Hoe de rest van de dagen eruit ziet weten we nog niet.

4 december Spannend tot het laatste moment!

Het blijft tot het laatste moment spannend. Gisteren was het nog niet duidelijk of de burgemeester en de wethouder mee konden naar Kita. Niet nader beschreven problemen op het gemeentehuis maken het lastig om die beslissing te nemen. Vandaag is besloten dat zij wel meegaan, maar zaterdag 12 dec. terugvliegen. Zondag vliegt Marjolein terug, dat is al die tijd afgesproken geweest. Maandagnacht vliegen Ruud, Maya en ik terug. Dit is de stand van zaken van vrijdagavond 19 uur. Als er nog veranderingen zijn, horen jullie het. In eerste instantie is het de bedoeling dat we maandagmorgen, voor we naar Kita gaan, wij Johan langsgaan. Het kan zomaar gebeuren dat dat ook nog veranderd. De eerste nacht slapen we in het Mandehotel in Bamako. De laatste dagen in principe in Villa Sudan, maar ook dat kan nog veranderen. Ik heb Moussa en Saskia maar gevraagd of er mogelijkheden zijn om te slapen in de laatste dagen, je weet maar nooit.

27 november Het gaat echt gebeuren!

Gistermiddag belde Maya, van de gemeente Voorschoten. We gaan echt! Zij heeft de tickets geboekt en we vertrekken op zondag 6 december om 12.30 uur. Ook heeft ze mijn paspoort

opgehaald en heb ik weer van die vreselijke foto's moeten laten maken voor een visum. Maya is vrijdag naar Amsterdam gegaan om alles aan te vragen. Met een beetje mazzel is het woensdag weer terug. Dinsdag nog een vergadering met de Jumelage om te zien wat er allemaal daar door mij moet worden besproken. Ik hoop voor die tijd ook nog even met Maya gesproken te hebben. De fotoalbums van Cherif en Issa zijn ook klaar en ontvangen. Zijn best leuk geworden.

17 november We gaan!

Vandaag hoorde ik dat we echt naar Kita gaan. In de maand december voor een periode van een dag of 10 gaan we Kita en Bamako bezoeken. Ik hoop natuurlijk ook nog even bij Johan en Ramata langs te gaan. Cherif heeft mij al uitgenodigd om bij hem te logeren. Ik ben benieuwd hoe het allemaal geregeld gaat worden. Het zal toch anders zijn, de mensen waar ik mee weg ga ken ik niet zo goed. Maar het is heel leuk om alle bekenden weer te zien.

14 november Op reis naar Kita??

Het zou zomaar weer kunnen gebeuren. De burgemeester en de wethouder van Voorschoten gaan waarschijnlijk naar Kita... en ik mag mee! En dat alles op korte termijn. Als alles doorgaat, vlieg ik op 6 december via Parijs naar Bamako. Op ons programma staat een bezoek aan de ambassadeur en natuurlijk kennismaken met Kita, de projecten en de inwoners. Ik hoop dat we in de gelegenheid zijn om Johan te bezoeken en een (of meer) dorpen die aangesloten worden of zijn op zonne-energie via het project VoorschotenCO2wijzer.